

Sygn. akt *I ACa 10/19*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 czerwca 2019 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: **SSA Małgorzata Mazurkiewicz-Talaga**

Sędziowie: **SSA Maciej Rozpędowski**

SSO /del./ Maciej Agaciński /spr./

Protokolant: **st.sekr.sąd. Kinga Kwiatkowska**

po rozpoznaniu w dniu 12 czerwca 2019 r. w Poznaniu

na rozprawie

sprawy z powództwa **H. M., M. M. (1)**

przeciwko **(...) Bankowi (...) z siedzibą w P.**

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

na skutek apelacji powodów

od wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu

z dnia 3 lipca 2018 r. sygn. akt XII C 1097/17

1. oddała apelację;

2. zasądza od powodów na rzecz pozwanego kwotę 2.025 zł z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w instancji odwoławczej.

Maciej Rozpędowski Małgorzata Mazurkiewicz-Talaga Maciej Agaciński

Sygn. akt *I ACa 10/19*

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 3 lipca 2018 r. wydanym w sprawie z powództwa H. M. i M. M. (1) przeciwko (...) Bankowi(...) z siedzibą w P. o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności (o sygn. akt XII C 1097/17) Sąd Okręgowy w Poznaniu : I. oddalił powództwo, II. odstępując od obciążania powodów kosztami postępowania.

Swoje rozstrzygnięcie Sąd I instancji oparł o następujące ustalenia faktyczne i rozważania prawne.

W dniu 10 marca 2011 roku została zawarta umowa kredytu konsumpcyjnego między (...) Bankiem (...) z siedzibą w P., a M. M. (1) i H. M.. Pozwana udzieliła powodowi kredytu w kwocie 110.000 zł. Powodowie zobowiązali się do terminowej spłaty rat kredytu w terminie do 11 dnia każdego kolejnego miesiąca począwszy od kwietnia 2011 roku. Pierwsza rata wynosiła 1.176,40 zł, kolejna 1.193,13 a następna. 1.214,94. Pozostałe raty wynosiły 1.212,14 zł lub

1212,15 zł lub 1212,16 zł aż do całkowitej spłaty kredytu. Powodowie zadeklarowali formę spłaty rat jako stałe zlecenie na rachunku bankowym powoda, na który miało wpływać jego comiesięczne wynagrodzenie w wysokości 2.500 zł. Ponadto powodowie zobowiązali się na podstawie §11 ust. 2 pkt a) zawartej umowy w okresie jej obowiązywania do informowania banku o zmianie nazwiska, miejsca zamieszkania lub miejsca pracy. Umowa nadto przewidywała możliwość jej wypowiedzenia, min. z powodu braku terminowej spłaty kredytu (§14 ust 3 pkt b) umowy).

Początkowo raty kredytu powodowie regulowali terminowo i w pełnej wysokości. W 2013 roku powodowie mieli kłopoty finansowe, powód zaprzestał pracy w dotychczasowym zakładzie pracy, wobec czego na rachunku bankowym nie było środków na pokrycie kolejnych rat kredytu. W efekcie powstało zadłużenie. Pozwany na dotychczas wskazany przez powodów adres tj. ul. (...), (...)-(...) M. kierował wszelką korespondencję. Mimo, iż powodowie zmienili miejsce zamieszkania nie powiadomili o tym banku (wówczas powodowie mieszkali już w (...)). Pismem z dnia 29 kwietnia 2013 roku bank informował, że powstała zaległość w kwocie 1.027,58 zł i prosi o uregulowanie powstałej zaległości w przeciwnym razie brak spłaty zaległości będzie skutkował przekazaniem sprawy na drogę postępowania windykacyjnego. Pozwany kolejny monit skierował pismem z dnia 27 czerwca 2013 roku informując o powstałej zaległości w kwocie 722,29 zł i prosi o uregulowanie do dnia 04 lipca 2013 roku.

Wobec braku spłaty zaległości pozwany pismem z dnia 12 lipca 2013 roku skierował do powodów wezwanie do zapłaty, informując że powstała zaległość w kwocie 1.917,27 zł którą należy uregulować w terminie 7 dni od otrzymania niniejszego wezwania pod rygorem wypowiedzenia umowy. Po raz kolejny wobec braku spłaty zaległości pozwany pismem z dnia 19 sierpnia 2013 roku skierował do powodów wezwanie do zapłaty, informując że powstała zaległość w kwocie 2.022,56 zł, którą należy uregulować w terminie 7 dni od otrzymania niniejszego wezwania pod rygorem wypowiedzenia umowy. Wobec braku spłaty zaległości bank pismem dnia 12 września 2013 roku wypowiedział podwodom umowę kredytu konsumpcyjnego z dnia 10 marca 2011 roku. Jednocześnie poinformował, że wypowiedzenie umowy jest warunkowe i traci ono moc jeżeli w ciągu 30 dni od jego doręczenia uregulowane zostaną wszystkie zaległości wraz z odsetkami karnymi liczonymi od dnia 12 września 2013 roku zgodnie z umową kredytu. Na dzień sporządzenia wypowiedzenia zaległość wynosiła 2.743,96 zł. Środki wpłacane na rachunek bankowy powoda po 12 września 2013 roku nie były zaliczane na poczet zadłużenia powodów, albowiem wówczas umowa już nie obowiązywała.

Bank pismem z dnia 14 listopada 2013 roku w związku z wypowiedzeniem umowy kredytu konsumpcyjnego nr (...) z dnia 10 marca 2011 roku wezwał powodów do uregulowania całego powstałego zadłużenia, które na dzień sporządzenia pisma wynosiło 110.934,24 zł oraz dalsze odsetki, w terminie 7dni od otrzymania wezwania. Powodowie nie wykonali zobowiązania w określonym terminie, nadto nie podjęli żadnych rozmów z bankiem w celu zawarcia ugody co do warunków dalszej spłaty wymagalnego zadłużenia. Wobec czego bank wystawił bankowy tytuł wykonawczy. Pozwany na podstawie bankowego tytułu wykonawczego z dnia 14 listopada 2013 roku zaopatrzonego w klauzulę wykonalności nadaną przez Sąd Rejonowy w Kościanie Wydział zamiejscowy w Ś. z dnia 16 grudnia 2015 roku wszczął postępowanie egzekucyjne. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Kościanie z siedzibą w Śremie R. Ś. poinformował powodów o prowadzonej egzekucji z wniosku wierzyciela (...) Banku (...)z siedzibą w P.. Następnie powodowie nawiązali kontakt z bankiem, jednak w korespondencji w dalszym ciągu wskazywali adres M., ul. (...). W pismach powodowie wnosili o wstrzymanie działań windykacyjnych i deklarowali dobrowolną spłatę rat kredytu. Pismo powodów, które wpłynęło do banku w dniu 28 kwietnia 2014 roku po raz pierwszy zawierało aktualny adres powodów. W wyniku rozmów powodowie zawarli z pozwanym porozumienie na podstawie, którego przystąpili do spłaty wymagalnego zobowiązania w ratach po 2.000 zł miesięcznie. Jednocześnie pozwany pismem z dnia 09 maja 2014 skierowanym do komornika wniósł o zawieszenie postępowania egzekucyjnego w stosunku do dłużników M. M. (1) i H. M.. Postanowieniem z dnia 22 grudnia 2014 roku Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Kościanie z siedzibą w Śremie R. Ś. zawiesił postępowanie egzekucyjne prowadzone na podstawie tytułu wykonawczego Sądu Rejonowego w Kościanie Zamiejscowym z siedzibą w Ś. z dnia 14 grudnia 2013 roku sygn. akt VI Co 2004/13. Postanowieniem z dnia 07 kwietnia 2016 roku komornik umorzył postępowanie egzekucyjne.

W ocenie Sądu Okręgowego powództwo o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego nie zasługiwało na uwzględnienie i jako bezzasadne podlegało oddaleniu. Następnie wspomniany Sąd wskazał, iż powodowie wytoczyli

powództwo na podstawie art. 840. § 1 pkt 1 k.p.c., który stanowi, że dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli: przeczy zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności, a w szczególności gdy kwestionuje istnienie obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym niebędącym orzeczeniem sądu albo gdy kwestionuje przejście obowiązku mimo istnienia formalnego dokumentu stwierdzającego to przejście, a wytaczając powództwo opozycyjne dłużnik może w drodze procesu żądać pozbawienia tytułu wykonawczego w całości lub w części lub żądać jego ograniczenia w wypadkach określonych w art. 840 k.p.c. W drodze powództwa opartego na podstawie art. 840 § 1 pkt 1 k.p.c. należy powoływać się na zdarzenia zaistniałe przed powstaniem tytułu egzekucyjnego, a zatem dłużnik może podnosić zarzut, iż sam tytuł egzekucyjny zawiera treść nie odpowiadającą rzeczywistości stanowi rzeczy, zaś wyjątek od tej zasady stanowią tytuły egzekucyjne, które chroni zawisłość sporu i powaga rzeczy osądzonej (res iudicata). Tak więc, zdaniem Sądu I instancji możliwość powoływania się na inne zdarzenia zaistniałe przed powstaniem tytułu egzekucyjnego może dotyczyć innych niż prawomocne orzeczenia sądowe tytułów egzekucyjnych w tym min. bankowych tytułów egzekucyjnych, z czym spotykamy się w przedmiotowym postępowaniu. Bankowy tytuł egzekucyjny nie korzysta z powagi rzeczy osądzonej, albowiem tytuł wykonawczy nie powstaje w wyniku nadania klauzuli wykonalności orzeczeniu sądowemu, będącemu wynikiem merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy. W niniejszym postępowaniu powodowie podnosili, iż nie wystąpiły przesłanki do wypowiedzenia umowy kredytowej, przyznając jednocześnie, że mieli problemy z regularną spłatą rat, ale z uwagi na niską kwotę zaległości wypowiedzenie umowy było sprzeczne zasadami współżycia społecznego. Nadto powodowie kwestionowali prawidłowość wypowiedzenia umowy, uznając, że do takiego nie doszło.

Następnie Sąd Okręgowy omówił zasady rozkładu ciężaru dowodu w postępowaniu cywilnym oraz stwierdził, że w niniejszej sprawie bank dowiódł, iż nastąpiło wypowiedzenie kredytu skutkujące postawieniem go w stan natychmiastowej wymagalności. Natomiast powodowie nie wykazali aby zgodnie z umową, terminowo i w pełnej wysokości uiszczali raty kredytu, a zatem, iż nie było podstaw do wypowiedzenia umowy kredytu. Zdaniem Sądu I instancji wręcz przeciwnie powodowie zarówno w swych pismach procesowych jak również wynika to z treści zeznań powódki H. M. na skutek utraty pracy przez powoda borykali się z problemami finansowymi. Odnosząc się do terminowości i regularności spłaty rat kredytu w pismach procesowych podnosili, że „starali się na bieżąco zapewniać środki finansowe na rachunku bankowym”, „mieli pewne problemy ze spłacaniem zobowiązań wynikających z umowy zawartej z pozwanym”. Niemniej jednak podnosili, iż wysokość zadłużenia była na tyle niska, że wypowiedzenie umowy przez bank stanowiła nadużycie prawa (art. 5 kc).

Sąd Okręgowy zważył, iż trudno ocenić działania pozwanego zmierzające do odzyskania kwoty udzielonego kredytu w świetle dyspozycji art. 5 k.c. jako negatywne. Bank działał zgodnie z postanowieniami zawartej umowy, która określała, że w przypadku braku terminowej spłaty rat kredytu bank może wypowiedzieć umowę, a wówczas świadczenie stanie się wymagalne w całości. Bank mógł wystawić bankowy tytuł egzekucyjny, jeżeli powodowie zwlekali z zapłatą choćby jednej raty kredytu. Zawarta umowa kredytu nie zawierała postanowienia określającego możliwość wystawienia (...) w razie zwłoki z zapłatą większej liczby rat skutkującej wypowiedzeniem umowy kredytu i postawieniem kredytu w stan natychmiastowej wymagalności. Kredytobiorcy (powodowie) zawierając umowę podjęli pewne ryzyko, ze świadomością, że w przypadku braku realizacji przez nich postanowień umowy, zostanie ona wypowiedziana, a wówczas do spłaty pozostanie cała kwota. Ponadto w ocenie wspomnianego Sądu nie można uznać też, że natychmiastowa wymagalność zobowiązania, którego spłata została pierwotnie rozłożona na wiele lat, godzi w zasady współżycia społecznego. Powodowie zawierając umowę z góry wiedzieli z jakich przyczyn może dojść do wypowiedzenia umowy. Wobec powyższego Sąd I instancji nie miał wątpliwości, że zaistniała przesłanka do wypowiedzenia umowy kredytu oraz co do tego, że umowa została skutecznie wypowiedziana.

Zanim jednak do tego doszło bank wzywał dłużników do uregulowania powstałych zaległości, jednak bezskutecznie. Powodowie bowiem już wówczas przebywali poza granicami kraju, a ich dotychczasowy adres w M. stał się nieaktualny. O czym bank wówczas nie miał wiedzy. Sąd Okręgowy uznał więc, iż powodowie działając na swoją szkodę, gdyż stosownie do §11 ust 2a umowy nie poinformowali o zmianie miejsca zamieszkania. Zgodnie z posiadanymi informacjami bank kierował korespondencję do powodów na dotychczasowy adres, kierował monity nim doszło do wypowiedzenia zwartej umowy kredytu, a wierzytelność stała się wymagalna. Nadto kiedy powodowie już powzięli

informację o toczącym się postępowaniu egzekucyjnym w korespondencji z bankiem w dalszym ciągu wskazywali jako swój adres ulica (...) w M..

Reasumując Sąd I instancji wskazał, iż powodowie zaprzestali terminowej spłaty rat, co sami przyznają, wiedząc, że stanowi to jedną z podstaw wypowiedzenia umowy kredytu, jednocześnie nie skontaktowali się z bankiem aby podjąć działania umożliwiające im spłatę zobowiązania przy uwzględnieniu aktualnej sytuacji materialnej. Nadto nie dopełnili obowiązku wynikającego z zawartej umowy kredytu tj. nie powiadomili banku o zmianie miejsca zamieszkania. Natomiast, bank postępował zgodnie z obowiązującym prawem oraz postanowieniami łączącej strony umowy kredytu. Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy oddalił żądanie pozwu, a o kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 102 k.p.c.

Od całości powyższego wyroku **apelację wywiedli powodowie**, działający przez fachowego pełnomocnika procesowego, zarzucając Sądowi Okręgowemu:

1. obrazę przepisów prawa materialnego, a to:

a) art. 61 § 1 k.c. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i przyjęcie, że pozwany w niniejszej sprawie dowiódł, że skutecznie wypowiedział kredyt podczas gdy przesyłki polecone w których nadano warunkowe wypowiedzenia umowy kredytowej wróciły do ich nadawcy (tj. pozwanego) bez ich jednokrotnego nawet awizowania, z adnotacjami "złe dane adresowe", co oznacza, że wskazane oświadczenia nie doszły do adresatów w taki sposób aby mogli się z nimi zapoznać, a zatem nie można w ogóle mówić o złożeniu oświadczenia przez bank (pozwanego)

b) art. 5 k.c. poprzez jego niezastosowanie wynikające z przyjęcia iż pozwany wypowiadając umowę kredytową powodom nie naruszył zasad wynikających z tego przepisu podczas gdy wypowiedzenie umowy kredytowej nastąpiło bez podjęcia przez pozwanego działań zmierzających do zweryfikowania sytuacji finansowej i gospodarczej kredytobiorców (powodów) pod kątem możliwości spłaty kredytu, w sytuacji gdy przeterminowana należność była niewielka w stosunku do udzielonego kredytu, co uzasadnia negatywną ocenę działań pozwanego, w świetle art. 5 k.c., w związku z wypowiedzeniem umowy

c) art. 840 § 1 pkt 1 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie pomimo, że ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, że oświadczenie o wypowiedzeniu kredytu nie mogło zostać uznane za skuteczne, a nawet jeśli wypowiedzenie uznać za skuteczne to pozwany wykonał swoje uprawnienie kształtujące w postaci wypowiedzenia umowy z naruszeniem art. 5 k.c. bowiem wypowiedzenie umowy kredytowej nastąpiło bez podjęcia przez pozwanego działań zmierzających do zweryfikowania sytuacji finansowej i gospodarczej kredytobiorców (powodów) pod kątem możliwości spłaty kredytu, w sytuacji gdy przeterminowana należność była niewielka w stosunku do udzielonego kredytu

d) art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. poprzez, jego niezastosowanie wynikające z przyjęcia przez Sąd I instancji, że powództwo zostało oparte wyłącznie na podstawie art. 840 § 1 pkt 1 k.p.c. podczas gdy powodowie nie powoływali się na jakąkolwiek podstawę prawną, wskazując podstawę faktyczną żądania, która może być kwalifikowana według różnych podstaw prawnych co uzasadnia rozważenie przez sąd każdej z nich przy rozpoznaniu sprawy

e) art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie podczas gdy powodowie wykazali, a pozwany potwierdził, że po powstaniu tytułu wykonawczego dokonywane były spłaty należności względem pozwanego, co uzasadniało co najmniej pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności w części

2. błąd w ustaleniach faktycznych, wynikający z naruszenia przepisów postępowania, które miało wpływ na wynik sprawy, a, mianowicie:

a. art. 233 § 1 k.p.c. poprzez:

- dowolną i niewszechstronną ocenę materiału dowodowego i przyjęcie że oświadczenia o wypowiedzeniu umowy kredytowej doszły skutecznie do ich adresatów podczas gdy z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika,

że przesyłki polecane w których nadano warunkowe wypowiedzenia umowy kredytowej wróciły do ich nadawcy (tj. pozwanego) bez ich jednokrotnego nawet awizowania, z adnotacjami "złe dane adresowe", co oznacza, że wskazane oświadczenia nie doszły do adresatów w taki sposób aby mogli się z nimi zapoznać, a zatem nie można w ogóle mówić o złożeniu oświadczenia przez bank (pozwanego)

- dowolną i niewszechstronną ocenę materiału dowodowego wynikającą z przyjęcia jako obciążającej stronę powodową okoliczności, że powodowie cały czas w toku korespondencji z bankiem posługiwali się adresem ul. (...) w M., mimo, że mieszkali już za granicą, podczas gdy z ustaleń Sądu bezsprzecznie wynika, że powodowie odbierali pod tym adresem korespondencję, a mimo to nie doszło do skutecznego dojścia do powodów oświadczeń o wypowiedzeniu umów kredytowych, albowiem w wyniku działania listonosza, uniemożliwiono im zapoznanie się z przesłanymi do nich oświadczeniami

3) błąd w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę orzeczenia, a mających wpływ na wynik sprawy poprzez:

- nie dokonanie wszechstronnej analizy jakie przepisy prawne mogłyby znaleźć zastosowanie na gruncie stanu faktycznego przedmiotowego postępowania podczas gdy powołanie przez powoda podstawy faktycznej żądania, która może być kwalifikowana według różnych podstaw prawnych uzasadnia rozważenie przez sąd każdej z nich przy rozpoznaniu sprawy.

W konkluzji apelujący wnieśli o :

1. zmianę zaskarżonego wyroku poprzez pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego - bankowego tytułu egzekucyjnego (...) Banku (...) z siedzibą w P., zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem Sądu Rejonowego w Kościanie, Wydział Zamiejscowy z siedzibą w Ś. z dnia 14 grudnia 2013 r., wydanym w sprawie o sygn. akt VI Co 2402/13

2. zasądzenie na rzecz powodów od pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych za postępowanie w obu instancjach.

W odpowiedzi na apelację pozwany, również działający przez fachowego pełnomocnika procesowego, wniósł o jej oddalenie w całości jako bezzasadnej oraz zasądzenie od powodów solidarnie na jego rzecz zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Jednocześnie pozwany w związku z treścią zarzutu apelacji wniósł o przeprowadzenie dowodu z dokumentu w postaci pisma pozwanego z 21 marca 2014 r. wraz z ze zwrotnymi kopertami zawierające adnotacje, że powodowie wyprowadzili się (k. 506-510).

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Apelacja powodów nie zasługiwała na uwzględnienie.

Przystępując do merytorycznej oceny trafności apelacji już na wstępie wskazać należy, iż Sąd Okręgowy w toku przeprowadzonego przez siebie postępowania dowodowego zaofiarowane przez strony dowody poddał rzetelnej i zgodnej z zasadami logiki oraz doświadczenia życiowego ocenie, w pełni pozostającej pod ochroną art. 233 § 1 k.p.c. W efekcie czego, dokonane zgodnie ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym ustalenia faktyczne tego Sądu Sąd Apelacyjny w całości podziela i przyjmuje jako własne (art. 382 k.p.c.), analogicznie jak poczynione na ich kanwie rozważania natury jurydycznej.

Żaden z zarzutów apelacji nie mógł doprowadzić do wnioskowanej zmiany zaskarżonego wyroku.

I tak, odnosząc się do zarzutu braku skutecznego wypowiedzenia przez pozwany bank umowy kredytu z 12 września 2013 r. (doręczenia) – art. 61 § 1 k.c. w zw. z art. 840 § 1 pkt. 1 k.p.c., stwierdzić należy, że okazał się on bezzasadny. Przede wszystkim zgodnie z § 11 ust. 2 a) umowy kredytowej z 10 marca 2011 r. powodowie byli zobowiązani do

informowania banku m. in. o zmianie miejsca zamieszkania, a wyjechali do (...) bez poinformowania kredytodawcy o tym fakcie, co jasno wynika z zeznań powódki. Z kolei, bank stosownie do

§ 42 ust.2 regulaminu wypowiedzenie umowy miał przesłać listem poleconym za zwrotnym potwierdzeniem odbioru. Brak prawidłowych danych adresowych (k. 396, 398) nie mógł więc obciążać pozwanego banku tylko powodów, zatem wysłanie korespondencji stanowiącej wypowiedzenie umowy kredytowej na podany przez powodów adres (k. 305, 306) należało uznać za skuteczne w rozumieniu art. 61 § 1 k.c. Ponadto, zważyć też trzeba na zasadę lojalności kontraktowej oraz fakt, że w korespondencji e-malowej po wypowiedzeniu umowy z 3 i 14 marca 2014 r. powódka ponownie podała bankowi dotychczasowy adres w M. ul. (...) (k. 311), przyznając w drugim z nich fakt wypowiedzenia kredytu z braku wpłat

(k. 325). Zaznaczyć przy tym trzeba, iż wbrew zarzutowi apelacji powodowie wcale nie wykazali (art. 6 k.c. w zw. z art. 232 zd. 1 k.p.c.), że pod wspomnianym wcześniej adresem odbierali korespondencję, gdyż świadek Ż. B. zeznała jedynie, że powód powiedział jej, że sąsiedzi informują go, że jest jakaś korespondencja w skrzynce (k. 429).

Co więcej, z dokumentacji załączonej do odpowiedzi na apelację wynika, że dalsza korespondencja banku z kredytobiorcami z 21 marca 2014 r. została jemu zwrócona z adnotacją, że adresat wyprowadził się (k. 506-509).

Następnie mając na uwadze kolejny zarzut apelacji zasadzający się na wypowiedzeniu umowy kredytu z naruszeniem art. 5 k.c. w zw. z art. 840 § 1 pkt.1 k.p.c. zauważyć trzeba, że i on okazał się chybiony. Nie sposób bowiem przyjąć, iżby bank nadużył swego prawa

podmiotowego w wyniku wykonania uprawnienia prawnokształtującego w postaci wypowiedzenia umowy kredytowej zawartej z powodami. Pozwany działał zgodnie z postanowieniami zawartej z kredytobiorcami umowy, która w § 14 ust. 3 b) określała, że bank ma prawo wypowiedzieć umowę w całości albo w części w przypadku braku terminowej spłaty kredytu. Z kolei, na chwilę wypowiedzenia umowy powodowie zalegali za spłatą ponad dwóch rat kredytu (k. 62), a pozwany mógł ją wypowiedzieć nawet wówczas gdyby zalegali choćby z jedną ratą udzielonego kredytu, o czym powodowie wiedzieli przy jej zawarciu. Rację miał przy tym Sąd Okręgowy wskazując, że zanim jednak doszło do wypowiedzenia bank wzywał dłużników do uregulowania powstałych zaległości, jednak bezskutecznie. Powodowie bowiem już wówczas przebywali poza granicami kraju, o czym pozwany wówczas nie miał wiedzy.

Co więcej, jak wynika z zeznań powódki powodowie spłacali ów kredyt regularnie dopóki mąż miał pracę do 2013 r., a później nie spłacali regularnie – co miesiąc wpłacała jakieś pieniądze, nie sprawdzając stanu konta (k. 412). Jak słusznie stwierdził również Sąd I instancji, w tych okolicznościach powodowie nie skontaktowali się z bankiem aby podjąć działania umożliwiające im spłatę zobowiązania przy uwzględnieniu ich aktualnej sytuacji materialnej, nie dopełniając przy tym obowiązku zawiadomienia go zmianie miejsca zamieszkania.

Wreszcie odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 840 § 1 pkt. 2. k.p.c. z uwagi na to,

że powodowie wykazali, a pozwany potwierdził, że po powstaniu tytułu wykonawczego dokonywane były spłaty należności, co uzasadniało co najmniej pozbawienie tytułu wykonalności w części, zważyć trzeba, że i on nie był skuteczny. Jak wynika bowiem jednoznacznie z treści dyspozycji art. 843 § 3 k.p.c. w pozwie powód powinien przytoczyć wszystkie zarzuty, jakie w tym czasie mógł zgłosić, pod rygorem utraty prawa korzystania z nich w dalszym postępowaniu. Tymczasem we wniesionym w niniejszej sprawie pozwie, powodowie, działający przez profesjonalnego pełnomocnika procesowego (adwokata), zarzutu spłaty nie podnieśli, stąd w dalszym postępowaniu utracili prawo do skorzystania z niego w tym postępowaniu.

W tym stanie rzeczy, apelacja powodów jako bezzasadna w rozumieniu art. 385 k.p.c. podlegała oddaleniu (pkt. 1 sentencji).

O kosztach zastępstwa procesowego pozwanego Sąd odwoławczy orzekł jak w pkt. 2 sentencji, uznając, że pomimo przegranej powodów ich sytuacja rodzinna i materialna, zobrazowana przede wszystkim okolicznościami stanowiącymi podstawy do częściowego zwolnienia ich od kosztów sądowych, stanowi wypadek szczególnie uzasadniony w rozumieniu art. 102 k.p.c., upoważniający do zasądzenia od nich na rzecz pozwanego tylko części - połowy należnych jemu z tego tytułu kosztów (a więc połowy stawki minimalnej wynikającej z § 2 pkt.6) w zw. z § 10

ust. 1 pkt.2) rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. „o opłatach za czynności radców prawnych” w brzemieniu obowiązującym w dniu wniesienia apelacji).

Maciej Rozpędowski Małgorzata Mazurkiewicz-Talaga Maciej Agaciński

--	--	--